

رویای دیرینه هنر قشم در آستانه تحقق

شهردار قشم از پیشرفت ۸۰ درصدی نخستین پلاتوی جزیره خبر داد؛ فضایی ۲۹۰ مترمربعی با اعتبار ۵۰ میلیارد تومان که به گفته وی امسال به بهره‌برداری می‌رسد تا آرزوی دیرینه جامعه تئاتر قشم را محقق کند.

صفحه ۴

گذرگاه ثروت

صفحه ۲

گذرگاه هرمز، برای جهان شریان انرژی است و برای ایران، سرمایه‌ای راهبردی؛ سرمایه‌ای که اگر درست مدیریت شود، می‌تواند از امنیت تا توسعه، ثروت بیافریند.

صفحه ۳

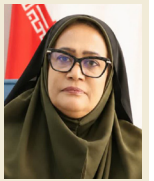
وداع دوباره میناب با پاره‌های تن

صفحه ۳

گفت‌وگو با محمد خان احمدلو چهره رسانه‌ای جزیره

«یادداشت هفته»

حکمرانی پایدار؛ کلید عبور از بحران

فاطمه دادی‌خواه | همه بحران، آزمون واقعی کیفیت حکمرانی است. در شرایطی که جنگ، تهدیدهای امنیتی، بحران‌های اقتصادی، مخاطرات زیست‌محیطی و تحولات اجتماعی، نظام‌های تصمیم‌گیری را با چالش‌های پیچیده مواجه می‌سازند، آنچه ضامن ثبات، امنیت و تداوم توسعه خواهد بود، استقرار الگوی «حکمرانی پایدار» است؛ الگویی که بر آینده‌نگری، قانون‌مداری، پاسخگویی، عدالت و مشارکت عمومی استوار است.

حکمرانی پایدار، صرفاً مدیریت پیامدهای بحران نیست؛ بلکه توانایی هدایت جامعه در مسیر حفظ انسجام ملی، صیانت از سرمایه اجتماعی و تأمین منافع عمومی در دشوارترین شرایط است. در چنین رویکردی، تصمیم‌گیری‌های مبتنی بر شواهد، هماهنگی میان نهادهای اجرایی، شفافیت در اطلاع‌رسانی و بهره‌گیری از ظرفیت نخبگان و مردم، جایگزین تصمیم‌های مقطعی و واکنشی می‌شود.

تجربه‌های جهانی نشان می‌دهد جوامعی که از اعتماد عمومی، سرمایه اجتماعی و نهادهای کارآمد برخوردارند، در برابر بحران‌ها تاب‌آورتر...

صفحه ۲

«پیشنهاد هفته»

شفافیت را به ابزار مدیریت بحران تبدیل کنیم

مغستان | آینده بحران، فقط میدان آزمون تجهیزات، زیرساخت‌ها و توان عملیاتی نیست؛ بلکه آزمونی برای کیفیت حکمرانی نیز هست. در چنین شرایطی، تصمیم‌های درست زمانی اثرگذار خواهند بود که مردم از چرایی آن‌ها آگاه باشند، به منابع رسمی اعتماد کنند و احساس کنند در جریان واقعیت قرار دارند.

تجربه‌های گوناگون نشان داده است هر جا اطلاع‌رسانی با تأخیر، ابهام یا سکوت همراه بوده، فضای عمومی به سرعت در اختیار روایت‌های غیررسمی و شایعات قرار گرفته است. در مقابل، هر جا مسئولان با سرعت، صداقت و استمرار با مردم سخن گفته‌اند، حتی در دشوارترین شرایط نیز آرامش اجتماعی و همراهی عمومی تقویت شده است.

امروز که کشور با شرایط خاص و پیچیدگی‌های ناشی از تهدیدهای امنیتی و جنگی روبه‌روست، شفافیت نباید با انتشار همه اطلاعات یکسان دانسته شود. بدیهی است که اطلاعات نظامی، امنیتی و عملیاتی، ضوابط و ملاحظات خاص خود را دارد؛ اما همین محدودیت، ضرورت اطلاع‌رسانی دقیق درباره آنچه قابل انتشار است را دوجندان می‌کند. مردم حق دارند بدانند چه اتفاقی افتاده، چه اقداماتی...

صفحه ۲

«یادداشت هفته»

...عمل می‌کنند. از این‌رو، حفظ کرامت انسانی، حمایت از اقشار آسیب‌پذیر، توزیع عادلانه امکانات و تقویت همبستگی اجتماعی، نه صرفاً یک وظیفه اخلاقی، بلکه ضرورتی راهبردی برای ارتقای امنیت ملی و افزایش تاب‌آوری کشور است.

امروز بیش از هر زمان دیگر، حکمرانی پایدار نیازمند نگاهی فرابخشی، برنامه‌ریزی بلندمدت و تعامل‌سازنده میان دولت، نهادهای مدنی، دانشگاه‌ها و شهروندان است. آینده از آن کشورهایی خواهد بود که بحران را نه پایان مسیر، بلکه فرصتی برای اصلاح ساختارها، افزایش کارآمدی، بازسازی اعتماد عمومی و تقویت ظرفیت‌های ملی بدانند.

حکمرانی پایدار، ستون استواری است که در روزگار بحران، از امنیت، آرامش و آینده یک ملت پاسداری می‌کند؛ زیرا توسعه پایدار، بدون حکمرانی پایدار، دست‌یافتنی نخواهد بود.

«پیشنهاد هفته»

...در حال انجام است و چه مسئولیتی بر عهده هر دستگاه قرار دارد.

پیشنهاد «مغستان» این است که در کنار ستادهای عملیاتی، یک نظام منسجم ارتباطات بحران نیز فعال باشد؛ ساختاری که با حضور سخنگوی واحد، انتشار گزارش‌های منظم، پاسخگویی سریع به ابهامات و استفاده از ظرفیت رسانه‌های معتبر محلی و ملی، مرجع اصلی اطلاع‌رسانی باشد. در چنین مدلی، رسانه نه رقیب مدیریت بحران، بلکه شریک آن خواهد بود. سرمایه اجتماعی، مهم‌ترین پشتوانه هر کشور در روزهای دشوار است. این سرمایه نه با دستور ایجاد می‌شود و نه صرفاً با شعار حفظ خواهد شد؛ بلکه حاصل رفتار مسئولانه، صداقت در اطلاع‌رسانی و احترام به افکار عمومی است.

اگر هدف، افزایش تاب‌آوری ملی در برابر بحران‌هاست، باید شفافیت را از یک اصل اخلاقی به یک ابزار مدیریتی تبدیل کرد. جامعه‌ای که به روایت رسمی اعتماد دارد، آرام‌تر تصمیم می‌گیرد، مسئولانه‌تر همراهی می‌کند و در برابر جنگ روانی و عملیات رسانه‌ای، مقاوم‌تر خواهد بود. شاید مهم‌ترین سرمایه‌ای که باید در کنار زیرساخت‌ها بازسازی و تقویت شود، همین اعتماد عمومی باشد؛ سرمایه‌ای که حفظ آن، بخشی جدایی‌ناپذیر از امنیت ملی است.

گذرگاه ثروت

گذرگاه هرمز، برای جهان شریان انرژی است و برای ایران، سرمایه‌ای راهبردی؛ سرمایه‌ای که اگر درست مدیریت شود، می‌تواند از امنیت تا توسعه، ثروت بیافریند.

حق هرمزگان از هرمز

در همین نقطه است که بحث تنگه هرمز از معادلات جهانی به زندگی مردم گره می‌خورد. هرمزگان تنها میزبان یکی از مهم‌ترین آبراه‌های جهان نیست؛ استانی است که مردم آن سال‌ها در کنار یکی از حساس‌ترین مناطق راهبردی کشور زندگی کرده‌اند و سهم مهمی در پاسداشت این جغرافیای ملی داشته‌اند.

با این حال، پرسشی جدی همچنان باقی است: آیا سهم مردم هرمزگان از این موقعیت تاریخی، متناسب با نقشی است که در حفظ و حراست از آن ایفا می‌کنند؟

استانی که نامش با یکی از مهم‌ترین گذرگاه‌های جهان پیوند خورده، نباید صرفاً محل عبور کشتی‌ها و تجارت دیگران باشد؛ بلکه باید از منافع این موقعیت نیز بهره‌مند شود. توسعه زیرساخت‌های دریایی، رونق اقتصاد ساحلی، ایجاد فرصت‌های شغلی پایدار، تقویت نقش جزایر و بهره‌گیری از ظرفیت‌های گردشگری دریایی، می‌تواند فاصله میان «اهمیت جهانی هرمز» و «کیفیت زندگی مردم هرمزگان» را کاهش دهد.

قدرتی که باید به آینده برسد

جنگ‌ها معمولاً ارزش نقاط راهبردی را آشکار می‌کنند، اما آینده کشورها در میدان بحران ساخته نمی‌شود؛ در میدان تدبیر، برنامه‌ریزی و توسعه شکل می‌گیرد. تنگه هرمز برای ایران یک سرمایه راهبردی است؛ سرمایه‌ای که در روزهای تهدید، پشتوانه امنیت ملی است و در روزهای آرامش، می‌تواند موتور محرک توسعه اقتصادی باشد. ارزش واقعی هرمز زمانی آشکار می‌شود که این دو کارکرد در کنار یکدیگر تقویت شوند.

تنگه هرمز تنها یک مسیر عبور نیست؛ فرصتی تاریخی برای پیوند امنیت، توسعه و رفاه است. ارزش این گذرگاه زمانی به‌طور کامل محقق می‌شود که ثمره آن نه‌تنها در معادلات منطقه‌ای، بلکه در زندگی مردم هرمزگان نیز دیده شود؛ مردمی که سال‌ها پاسدار این شریان حیاتی بوده‌اند و انتظار دارند سهم آنان از این مزیت، نه در شعار، که در توسعه و رفاه دیده شود.

قرار دارند، می‌کوشند این مزیت را به شبکه‌ای از تجارت، حمل‌ونقل، خدمات دریایی، سرمایه‌گذاری و اشتغال تبدیل کنند.

در جهان امروز، قدرت تنها در کنترل مسیرها خلاصه نمی‌شود؛ در توانایی خلق ارزش از آنهاست. ایران از این منظر از موهبتی کم‌نظیر برخوردار است، اما پرسش توسعه‌ای همچنان پابرجاست: این مزیت تا چه اندازه به اقتصاد ملی و به‌ویژه اقتصاد جنوب کشور تبدیل شده است؟

از خبرهای جنگ تا برنامه‌های توسعه

نام تنگه هرمز معمولاً زمانی بیشتر شنیده می‌شود که بحران یا تنش در منطقه شکل می‌گیرد و نگاه‌ها به اهمیت امنیتی این آبراه معطوف می‌شود. اما پرسش مهم‌تر این است که اگر هرمز برای اقتصاد جهان چنین جایگاهی دارد، چرا نباید در برنامه‌های توسعه‌ای ایران نیز جایگاهی همسنگ داشته باشد؟

اقتصاد دریامحور، توسعه بنادر، گردشگری دریایی، صنایع وابسته به دریا و تربیت نیروی انسانی متخصص، تنها بخشی از ظرفیت‌هایی هستند که می‌توانند این مزیت ژئوپلیتیکی را به ارزش اقتصادی تبدیل کنند. داشتن یک گذرگاه مهم جهانی یک فرصت است، اما فرصت بدون برنامه، تنها ظرفیتی استفاده‌نشده باقی خواهد ماند.

هر بار که تنش در خلیج فارس بالا می‌گیرد، نام تنگه هرمز دوباره به صدر خبرها بازمی‌گردد؛ آبراهی که نبض بخشی عمده‌ای از اقتصاد جهان با امنیت آن می‌تپد. اما ارزش هرمز برای ایران تنها در نقش بازدارنده آن خلاصه نمی‌شود. این گذرگاه، ظرفیتی کم‌نظیر برای پیوند امنیت و توسعه و تبدیل مزیت جغرافیایی ایران به سرمایه‌ای اقتصادی است.

پرسش اساسی این است که آیا این ظرفیت، آن‌گونه که در معادلات جهانی اهمیت یافته، در سیاست‌گذاری‌های توسعه‌ای کشور و در زندگی مردم هرمزگان نیز بازتاب پیدا کرده است؟

جغرافیا و مزیت پایدار

در ادبیات روابط بین‌الملل، مناطقی مانند تنگه هرمز «گلوگاه‌های راهبردی» نامیده می‌شوند؛ نقاطی که اهمیت آنها بسیار فراتر از محدوده جغرافیایی‌شان است. ارزش این آبراه‌ها تنها به حجم انرژی و کالاهایی که از آنها عبور می‌کند محدود نیست، بلکه به این واقعیت بازمی‌گردد که هرگونه ناامنی در آنها می‌تواند اقتصاد جهان را تحت تأثیر قرار دهد.

از این منظر، تنگه هرمز برای ایران یک ابزار مؤثر راهبردی است؛ ابزاری که در شرایط تهدید، نقش بازدارنده دارد و در معادلات منطقه‌ای بر وزن سیاسی کشور می‌افزاید. با این حال، تجربه کشورهای مختلف نشان می‌دهد ارزش واقعی یک موقعیت جغرافیایی زمانی آشکار می‌شود که بتوان آن را به مزیتی پایدار برای توسعه تبدیل کرد. جغرافیا به‌تنهایی ثروت نمی‌آفریند؛ این مدیریت، برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری است که از یک موقعیت ممتاز، قدرتی ماندگار می‌سازد.

سرمایه‌ای ملی، فراتر از اهرمی امنیتی

نگاه صرفاً امنیتی به تنگه هرمز، بخشی از واقعیت را نادیده می‌گیرد. هرمز برای ایران فقط یک ابزار بازدارندگی نیست؛ سرمایه‌ای ملی است که می‌تواند زمینه‌ساز رونق اقتصادی باشد. کشورهایی که در کنار مسیرهای مهم دریایی

«نبض هرمزگان»

هرمزگان؛ از ترمیم زیرساخت‌ها تا حفظ جریان زندگی

در روزهایی که هرمزگان یکی از سخت‌ترین مقاطع خود را پشت سر گذاشت، بازگشت سریع خدمات عمومی و ترمیم زیرساخت‌های آسیب‌دیده به مهم‌ترین آزمون مدیریتی استان تبدیل شد. حملات اخیر به بخش‌هایی از زیرساخت‌های ارتباطی و خدماتی، مسیرهای مواصلاتی، تأسیسات آب و برخی تجهیزات حیاتی را تحت تأثیر قرار داد، اما دستگاه‌های اجرایی استان تلاش کردند روند زندگی و فعالیت‌های اقتصادی متوقف نشود.

در حوزه حمل‌ونقل، آسیب به تونل شهید میرزایی، پل رودخانه شور در محور بندرعباس- سیرجان و برخی پل‌های مسیر میناب-رودان، موجب اختلال موقت در تردد شد؛ با این حال، عملیات ایمن‌سازی، ایجاد مسیرهای جایگزین و بازگشایی محورهای ارتباطی در دستور کار قرار گرفت. مسئولان استانی اعلام کردند برخی مسیرهای اصلی در کوتاه‌ترین زمان ممکن به مدار تردد بازگشته و عملیات بازسازی همچنان ادامه دارد. در شهرستان خمیر نیز مسیر کنارگذر پل محدوده کهورستان وارد مرحله آسفالت شد تا بخشی از مشکلات تردد منطقه کاهش یابد.

در بخش انرژی و خدمات زیربنایی نیز مسئولان از پایداری شبکه برق هرمزگان و تلاش برای بازگرداندن کامل ظرفیت‌های آسیب‌دیده خبر دادند. همزمان، روند بازسازی واحدهای مسکونی آسیب‌دیده و رفع موانع اجرایی این پروژه‌ها با حضور دستگاه‌های مسئول پیگیری شد.

در حوزه اقتصاد نیز تلاش شد جریان تولید و تجارت استان حفظ شود. استاندار هرمزگان از جابه‌جایی حدود ۱۲ میلیون تن کالا در بندر استان طی دوره جنگ خبر داد و بر نقش بندر هرمزگان در تداوم تجارت کشور تأکید کرد. همچنین بسته‌های حمایتی برای بخش‌های کشاورزی و صیادی که از شرایط اخیر آسیب دیده‌اند، در حال پیگیری اعلام شد.

در کنار مدیریت بحران، موضوعات بلندمدت استان نیز همچنان در دستور کار قرار دارد؛ از تعیین تکلیف طرح‌های سرمایه‌گذاری با اولویت انرژی‌های تجدیدپذیر تا درخواست بازنگری در شیوه اجرای قانون توزیع عادلانه آب در رودان با توجه به شرایط اقلیمی و کشاورزی هرمزگان.

هرمزگان در این روزها علاوه بر عبور از یک بحران، با آزمون دیگری نیز روبه‌رو است؛ اینکه چگونه می‌تواند از تجربه این دوره برای افزایش تاب‌آوری زیرساخت‌ها و تقویت مدیریت آینده‌بهره بگیرد.

در کنار بازسازی فوری، تجربه روزهای اخیر بار دیگر اهمیت برنامه‌ریزی برای افزایش تاب‌آوری هرمزگان را یادآور شد؛ استانی که به دلیل موقعیت راهبردی، حضور بنادر مهم، جزایر متعدد و نقش آن در زنجیره تأمین کشور، نیازمند زیرساخت‌هایی مقاوم‌تر و مدیریت یکپارچه‌تر در حوزه‌های آب، انرژی، حمل‌ونقل و خدمات عمومی است. عبور از این مرحله می‌تواند فرصتی برای بازنگری در الگوهای پدافندی، تقویت زیرساخت‌های حیاتی و سرعت بخشیدن به طرح‌هایی باشد که امنیت و پایداری خدمات در سال‌های آینده را تضمین می‌کند.

بعضی آدم‌ها خبرنگار نمی‌شوند؛ زندگی آن‌ها را به سمت خبر می‌برد. محمد خان‌احمدلو از همان کودکی در خانه‌ای رشد کرد که سکوت، سادگی و پابندی به ارزش‌ها بر آن حاکم بود. در خانه‌شان تلویزیونی وجود نداشت و تنها یک رادیوی کوچک، آن هم فقط هنگام پخش

اخبار، روشن می‌شد. شاید همان دقایق کوتاه شنیدن خبر بود که نخستین جرقه‌های علاقه به رسانه را در ذهن نوجوانی او روشن کرد؛ علاقه‌ای که بعدها به بیش از چهار دهه فعالیت حرفه‌ای در عرصه خبرنگاری انجامید.

سال ۱۳۳۶ در خانواده‌ای مذهبی متولد شد. پس از پایان دبیرستان، همزمان در آزمون استخدامی آموزش و پرورش و خبرگزاری پارس، ایرانی امروز، پذیرفته شد، اما راه رسانه را برگزید؛ مسیری که می‌گوید هیچ‌گاه از انتخاب آن پشیمان نشده است. حتی قبولی در آزمون دادگستری و حضور کوتاه‌مدت در رشته حقوق دانشگاه تهران نیز نتوانست او را از دنیای خبر دور کند. خودش می‌گوید روحیه‌اش با قضاوت سازگار نبود و احساس می‌کرد عواطف انسانی ممکن است بر تصمیم‌هایش غلبه کند؛ بنابراین، حقوق را کنار گذاشت و تمام توان خود را صرف حرفه‌ای کرد که آن را بیش از یک شغل، رسالتی اجتماعی می‌داند.

خان‌احمدلو از سال ۱۳۵۹ فعالیت رسانه‌ای خود را در خبرگزاری جمهوری اسلامی (ایرنا) آغاز کرد و ۲۶ سال در تهران به عنوان خبرنگار و دبیر خبر فعالیت داشت. در این سال‌ها، علاوه

خبرنگاری که بازنشسته نشد

محمد خان‌احمدلو پس از سال‌ها فعالیت در ایرنا و رسانه‌های قشم، همچنان خبر را نه یک شغل، که رسالتی برای خدمت به جامعه می‌داند.

فعالان رسانه و همچنین ناآشنایی برخی مدیران با جایگاه واقعی رسانه می‌داند. به اعتقاد او، رسانه زمانی می‌تواند نقش مؤثر خود را ایفا کند که هم خبرنگاران آموزش مستمر ببینند و هم مدیران، رسانه را شریک توسعه و شفافیت بدانند، نه صرفاً ابزاری برای انتشار اخبار.

اگر اختیار تصمیم‌گیری داشت، نخستین اقدامش برگزاری دوره‌های تخصصی برای خبرنگاران و نشست‌های آموزشی برای مدیران بود؛ زیرا معتقد است ارتقای کیفیت رسانه، از ارتقای دانش هر دو سوی این رابطه آغاز می‌شود.

او بیش از هر قالبی به گزارش‌های تحقیقی، مستند و تاریخی علاقه دارد. می‌گوید رویداد مشخصی مسیر زندگی‌اش را تغییر نداده، بلکه فراز و فرودهای زمانه، برای او مدرسه‌ای بزرگ بوده است؛ تجربه‌ای که صبوری، واقع‌بینی و سازگاری با شرایط را به او آموخته است.

در پایان، آرزوی او برای قشم، آرزویی شخصی نیست. او می‌خواهد این جزیره با همه ظرفیت‌های دریایی، اقتصادی، گردشگری، فرهنگی و انسانی‌اش، آن‌گونه که شایسته است در سطح ملی دیده شود. از نگاه او، قشم سرمایه‌ای بزرگ برای ایران است و تنها با نگاهی آینده‌نگر، تصمیم‌هایی پایدار و بهره‌گیری از ظرفیت‌های بومی می‌توان آینده‌ای درخور برای آن رقم زد.

آینده‌ای که در آن قشم، با تکیه بر سرمایه‌های انسانی، ظرفیت‌های بومی و نقش‌آفرینی رسانه‌ها، جایگاه شایسته خود را در مسیر توسعه پایدار پیدا کند.

محمد خان‌احمدلو: بیش از چهار دهه روایت حقیقت و مردم

بر پوشش رویدادهای داخلی، برای پوشش کنفرانس سران جنبش عدم تعهد که در دهلی‌نو برگزار شد به هند اعزام شد و چندین ماه نیز در دفتر ایرنا در پکن مأموریت رسانه‌ای داشت. آذرماه ۱۳۸۶ به عنوان مدیر دفتر نمایندگی ایرنا در قشم راهی این جزیره شد و تا زمان بازنشستگی در سال ۱۳۹۱ این مسئولیت را بر عهده داشت. با این حال، بازنشستگی پایان راه او نبود؛ همکاری در حوزه اطلاع‌رسانی سازمان منطقه آزاد قشم و راهاندازی کانال خبری «قلم قشم» نشان داد که ارتباطش با رسانه همچنان ادامه دارد.

او خبرنگاری را پیش از آنکه یک حرفه بدانند، «امانتی در برابر حقیقت و مسئولیتی در قبال مردم» توصیف می‌کند؛ مسئولیتی که به باور او تنها با صداقت، انصاف و پابندی به واقعیت معنا پیدا می‌کند. از نگاه او، سرعت در انتشار خبر اهمیت دارد، اما هیچ‌گاه نباید جای دقت، صحت و مستند بودن را بگیرد؛ زیرا بزرگ‌ترین سرمایه هر رسانه، اعتماد مخاطبان است.

خان‌احمدلو مهم‌ترین چالش رسانه در قشم را کمبود آموزش‌های حرفه‌ای برای بخشی از

وداع دوباره میناب با پاره‌های تن

میناب دوباره ماتم‌زده به استقبال آخرین پاره‌های تن خود رفت تا بقایای پیکر شهدای دانش‌آموزش را به خاک بسپارد.

نهم اسفندماه ۱۴۰۴، نام مدرسه شجره طوبه میناب با حادثه‌ای تلخ در حافظه مردم هرمزگان ثبت شد؛ حادثه‌ای که با جنایت دشمن آمریکایی- صهیونی، کلاس درس را به صحنه‌ای دردناک تبدیل کرد و جمعی از دانش‌آموزان این مدرسه را از خانواده‌ها، دوستان و آینده‌ای که برای خود تصور کرده بودند، جدا کرد.

پس از این حادثه، پیکر شهدای این واقعه با حضور مردم و مسئولان تشییع و در گلزار شهدای میناب به خاک سپرده شد، اما به دلیل شرایط خاص حادثه، عملیات جست‌وجو، تفحص و شناسایی بقایای باقی‌مانده پیکرها ادامه یافت تا آخرین نشانه‌های عزیزان از دست رفته به خانواده‌ها بازگردد.

پس از انجام مراحل تخصصی و آزمایش‌های ژنتیک، ۶۸ قطعه از بقایای پیکرها متعلق به ۳۲ شهید مدرسه شجره طوبه میناب شناسایی شد؛ قطعاتی که پس از ماه‌ها انتظار خانواده‌ها، در مراسمی با حضور مردم، خانواده‌های معظم شهدا،

جزیره قشم در روزهایی که عطر ایثار در کوچه‌ها و خیابان‌هایش پیچیده بود، با یکی از فرزندان مدافع امنیت کشور وداع کرد. پیکر مطهر شهید یاسر زحمت‌کش، که در راه پاسداری از امنیت مردم و میهن به شهادت رسیده بود، با حضور مسئولان، خانواده‌های معظم شهدا و اقشار مختلف مردم از این جزیره بدرقه شد و برای تشییع و خاکسپاری به زادگاهش، شهرستان داراب، انتقال یافت. شهید یاسر زحمت‌کش، متولد سال ۱۳۶۵، از جمله جوانانی بود که خدمت به امنیت و آرامش مردم را برگزید و سرانجام در همین مسیر به آرزوی دیرینه خود، شهادت، رسید. آیین بدرقه او در قشم، تنها یک مراسم تشییع نبود؛ صحنه‌ای از همدلی و قدردانی مردمی بود که با حضور خود، بار دیگر نشان دادند یاد و راه شهیدان همچنان در حافظه جمعی این سرزمین زنده است. وداع با این شهید، اگرچه پایانی بر حضور جسمانی او در قشم بود، اما یاد ایثار و فداکاری‌اش را در ذهن و دل مردم جزیره ماندگار کرد؛ یاد مردی که امنیت امروز را با ارزشمندترین سرمایه خود، یعنی جان، پاس داشت.

رویای دیرینه هنرمندان قشم در آستانه تحقق

میرداد میردادی، شهردار قشم از پیشرفت ۸۰ درصدی نخستین پلاتوی جزیره خبر داد؛ فضایی ۲۹۰ مترمربعی با اعتبار ۵۰ میلیارد تومان که به گفته وی امسال به بهره‌برداری می‌رسد تا آرزوی دیرینه جامعه تئاتر قشم را محقق کند.

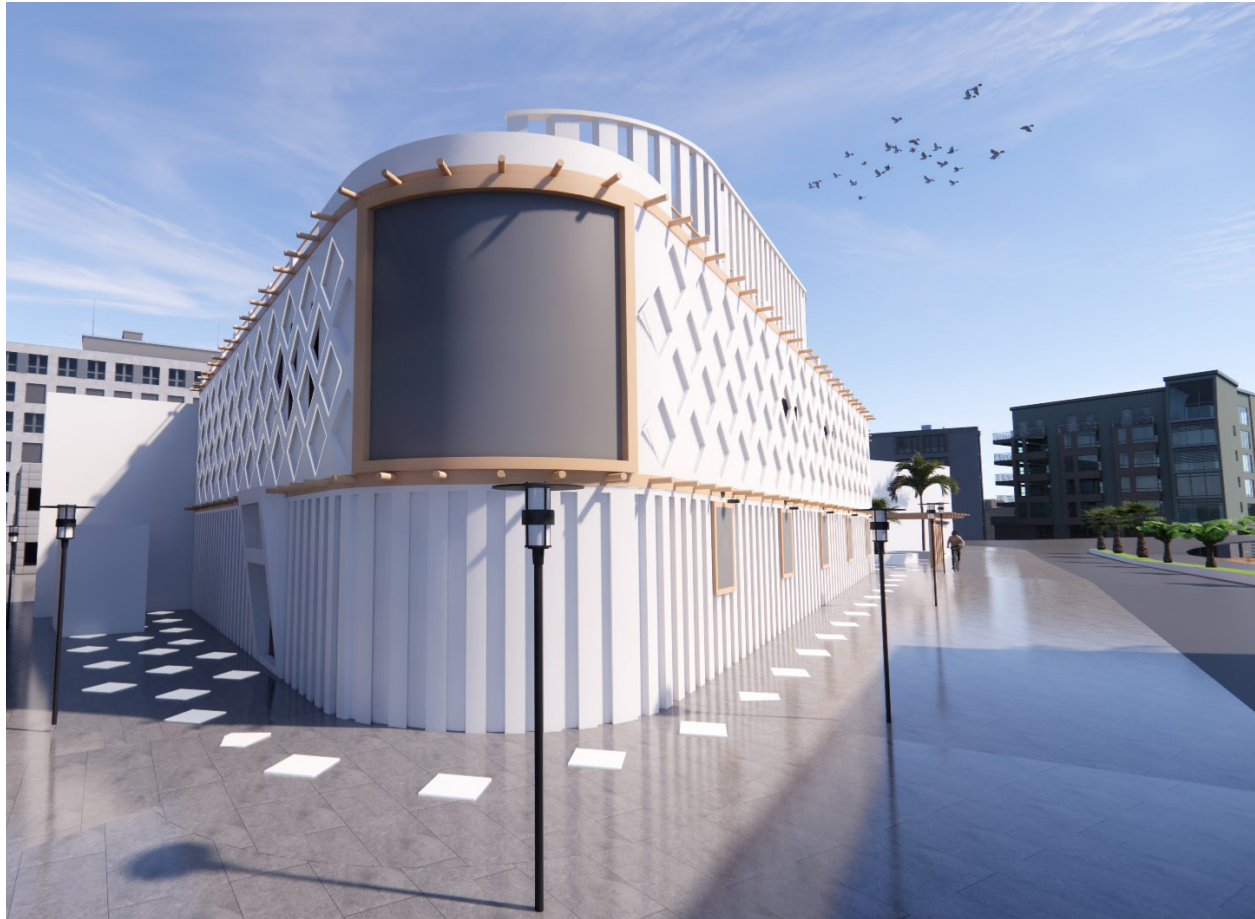
گفت‌وگو با میرداد میردادی، شهردار قشم درباره آخرین وضعیت نخستین سالن پلاتوی جزیره:

فرهنگی و هنری خواهد بود. هنرمندان می‌توانند از این فضا برای تمرین، تولید و اجرای آثار نمایشی استفاده کنند. همچنین برگزاری کارگاه‌های آموزشی، نشست‌های تخصصی، جشنواره‌ها و برنامه‌های فرهنگی از دیگر ظرفیت‌های این مجموعه خواهد بود.

هدف ما این است که هنرمندان قشم برای فعالیت‌های حرفه‌ای خود نیازمند استفاده از فضاهای خارج از جزیره نباشند و بتوانند در یک محیط استاندارد، مسیر رشد و شکوفایی استعدادهای خود را دنبال کنند.

توجه داشته باشند. قشم از ظرفیت‌های ارزشمندی در حوزه هنر، به‌ویژه هنرهای نمایشی برخوردار است و هنرمندان جوان و فعالان این عرصه سال‌ها نیازمند فضایی مناسب برای تمرین و اجرای آثار خود بودند.

بر همین اساس، احداث سالن پلاتو به عنوان یکی از مطالبات جامعه فرهنگی و هنری شهر در برنامه شهرداری قرار گرفت تا بتوانیم بستری مناسب برای فعالیت هنرمندان فراهم کنیم.

به نظر شما احداث این سالن چه اثری بر فضای فرهنگی قشم خواهد داشت؟

سرمایه اصلی هر شهر، مردم آن هستند و حمایت از استعدادهای بومی یکی از وظایف مهم مدیریت شهری است. احداث پلاتو می‌تواند زمینه تعامل بیشتر میان نسل جوان و پیشکسوتان هنر نمایش را فراهم کند و به پویایی فرهنگی شهر کمک کند. این پروژه که تا ۱۰ الی ۲۰ سال آینده پاسخگوی نیاز هنرمندان است، گامی در مسیر تحقق عدالت فرهنگی، افزایش کیفیت زندگی اجتماعی و ایجاد فرصت‌های تازه برای فعالیت‌های هنری در جزیره است.

امیدواریم با بهره‌برداری از این مجموعه، شاهد رونق بیشتر هنرهای نمایشی بویژه تئاتر و حضور پررنگ‌تر هنرمندان قشم در رویدادهای فرهنگی باشیم.

این پروژه در چه مرحله‌ای قرار دارد و مشخصات فنی آن چیست؟

عملیات اجرایی این پروژه پس از پیگیری‌های انجام‌شده و با همکاری سازمان منطقه آزاد قشم در زمینی واقع در محله فیینی‌ها آغاز شد. هم‌اکنون پروژه حدود ۸۰ درصد پیشرفت فیزیکی دارد و زیربنای آن در ۲ طبقه ۲۹۰ مترمربع است. اعتبار پیش‌بینی‌شده برای احداث و تجهیز این سالن حدود ۵۰ میلیارد تومان است و تلاش داریم با تکمیل مراحل باقی‌مانده، این مجموعه را در سال جاری به بهره‌برداری برسانیم.

چه امکانات و کارکردی برای جامعه هنری خواهد داشت؟

این مجموعه صرفاً یک سالن اجرا نیست، بلکه فضایی چندمنظوره برای تقویت فعالیت‌های

جامعه هنری قشم سال‌هاست از نبود یک فضای استاندارد برای تمرین، تولید و اجرای آثار نمایشی رنج می‌برد؛ کمبودی که با وجود ظرفیت‌های انسانی و حضور هنرمندان مستعد در جزیره، یکی از چالش‌های جدی مسیر توسعه فرهنگی قشم به شمار می‌رفت. اکنون پروژه احداث نخستین سالن پلاتوی قشم با پیشرفت ۸۰ درصدی، به روزهای پایانی خود نزدیک شده است؛ طرحی که سال ۱۴۰۴ آغاز و قرار است بخشی از این خلا زیرساختی را جبران کند و فصل تازه‌ای را برای فعالیت‌های نمایشی در جزیره رقم بزند.

پروژه احداث سالن پلاتوی قشم با چه هدفی در دستور کار شهرداری قرار گرفت؟

فرهنگ و هنر یکی از پایه‌های اصلی توسعه اجتماعی است و شهرها زمانی می‌توانند مسیر رشد متوازن را طی کنند که در کنار توسعه کالبدی و عمرانی، به زیرساخت‌های فرهنگی نیز

